

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 274/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Биљане Вишекруна и браниоца окривљеног ББ – адвоката Милутина Павловића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 335/17 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 број 304/19 од 21.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 20. маја 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Биљане Вишекруна и браниоца окривљеног ББ – адвоката Милутина Павловића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 335/17 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 број 304/19 од 21.11.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Биљане Вишекруна и због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтеви у преосталом делу, ОДБАЦУЈУ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К број 335/17 од 06.09.2019. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. КЗ, за које дело су им применом одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року провере од 2 године од дана правноснажности пресуде, не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 262. у вези члана 261. ЗКП, окривљени су обавезани да солидарно плате на име трошкова кривичног поступка ОЈТ-у износ од 96.400 динара, а суду износ од 15.000 динара, те да на име судског паушала плате износе од по 10.000 динара сваки, као и да солидарно плате оштећеном за заступање од стране пуномоћника – адвоката Милице Видић износ од 90.750 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 број 304/19 од 21.11.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К број 335/17 од 06.09.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Биљана Вишекруна, на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе;

- бранилац окривљеног ББ – адвокат Милутин Павловић, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио по примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

Неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. С тим у вези, у оба захтева се истиче да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба, обзиром да је Основни јавни тужилац у Сремској Митровици поднео оптужни предлог против окривљених због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 275. став 5. КЗ у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, те да је суд окривљене огласио кривим да су сваки понаособ извршили предметно кривично дело, не дајући при томе у образложењу пресуде разлоге за измену правне квалификације.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају то није учињено, имајући у виду да је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици окривљенима стављено на терет извршење кривичног дела тешко дело против опште сигурности у саизвршилаштву из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези члана 33. КЗ, те да су окривљени АА и ББ оглашени кривим да су сваки понаособ извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. КЗ.

Поред тога, чињенични опис из оптужног акта, у погледу околности које се односе на поступање окривљених критичном приликом, ниједном речју није измењен изреком правноснажне пресуде, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљених, обзиром да у конкретном случају у односу на обојицу окривљених постоји истоветност чињеничног описа радњи извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту тужиоца.

При томе чињеница да је првостепени суд окривљене АА и ББ огласио кривим да су, сваки понаособ, извршили предметно кривично дело, а не у саизвршилаштву, како им је то стављено на терет, не представља прекорачење оптужбе, обзиром да окривљени овом изменом нису доведени у неповољнији положај.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, којима се истиче да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба и на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП оцењени неоснованим.

Истим захтевима указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а с тим у вези, у оба захтева се наводи да изрека првостепене пресуде не садржи објективне елементе бића предметног кривичног дела, јер су окривљени оглашени кривим што су „поступили супротно одредби члана 19. Правилника – општег акта о безбедности и здрављу на раду и општег упутства за безбедан и здрав рад при руковању дизалицом...“, а у изреци првостепене пресуде није наведено којих се то одредби Закона о безбедности и здрављу на раду окривљени нису придржавали. Према ставу бранилаца, изрека првостепене пресуде не садржи објективне елементе бића кривичног дела због ког су окривљени оглашени кривим, будући да се ради о бланкетном кривичном делу, а суд није навео материјално-правне прописе које су окривљени прекршили критичном приликом, па у њиховим радњама нема битних елемената предметног кривичног дела.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених којима се указује на непостојање битних елемената предметног

кривичног дела у радњама окривљених само због околности да у побијаној правноснажној пресуди није конкретно означен материјално-правни пропис прекршен радњама окривљених.

У изреци правноснажне пресуде јасно су опредељене како радње окривљеног ББ, као везача терета (који није прописно везао ланце за гредице) тако и радње окривљеног АА, као возача крана – дизалице (који је преносио тако непрописано везане гредице), те наведено да су на овај начин поступали супротно одредби члана 19. Правилника – општег акта о безбедности и здрављу на раду предузећа „...“и општег упутства за безбедан и здрав рад при руковању дизалицом, иако су били свесни да услед тога може наступити забрањена последица, али су олако држали да до тога неће доћи, а услед чега је гредица пала на оштећеног ВВ, који је задобио тешке телесне повреде критичном приликом.

Код овако јасно у изреци пресуде опредељених радњи сваког од окривљених (које су изазвале опасност за живот, односно тело људи), по оцени овога суда, недостатак бланкетне норме у изреци пресуде није од утицаја на постојање предметног кривичног дела.

Стога Врховни касациони суд налази да су у изреци правноснажне пресуде јасно описани сви субјективни и битни елементи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. КЗ, због ког су окривљени АА и ББ оглашени кривим, па су наводи изложени у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, којима се истиче да у радњама окривљених, описаним у изреци правноснажне пресуде, нема битних елемената предметног кривичног дела и да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Из истих разлога, Врховни касациони суд је оценио неоснованим и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, и с тим у вези истиче да се радње окривљеног евентуално могу квалификовати као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ, а не као кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. КЗ.

Поред наведеног, у предметним захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а у захтеву браниоца окривљеног ББ и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, које повреде представљају законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Међутим, браниоци окривљених само формално означавају наведене повреде закона, док у образложењу захтева не наводе конкретно у чему се ове повреде састоје, па како се сходно одредби члана 484. ЗКП у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а што подразумева да је у поднетим захтевима морало бити наведено на који начин су нижестепеним пресудама учињене ове повреде, имајући у виду да у захтевима то није наведено, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених немају законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, те на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем су захтеви одбачени јер немају законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић